

Man met hond

“Zeg, hee, ik kwam jou gister toch ook tegen?”

“Gister?”

“Ja, gister. De dag voor vandaag.”

“En dat vraag je nu pas?”

“Jouw antwoorden klinken nogal vragend. Laat me je helpen. Gister droeg je een oranje doosje met een blauw lint.”

“In mijn haar? Onder mijn arm?”

“Beide. We schieten niet op zo. Heb je een broer?”

“Gister of vandaag?”

“Beide. Naar een zuster vraag ik niet.”

“Da's maar goed ook. Ik heb een zuster die gister nog mijn broer was. Althans, toen ik haar tegenkwam. Heb jij wat met mijn zuster?”

“Ik heb er niks tegen, van gister ook niet.”

Er loopt een man voorbij die een hond draagt.

“Zag je die hond?”

“Ja. Zag je die man?”

“Hoe is het met je broer?”

“Goed. Hij zei mij vandaag dat hij jou gister als mijn zuster tegenkwam.”

“Droeg zij een oranje doosje?”

“Met een blauw lint?”

“Ja, met een blauw lint.”

“Nee, mijn broer droeg onze moeder nar huis. Die was gevallen bij de slager. Ze had een worst in haar jaszak, zo'n naar knoflook geurende salami.”

“Hoe heet jullie moeder?”

“Irene Vermuiden de Rede.”

Zingt “Pak je biezen, Irene Vermuiden de Rede, pak je biezen.”

“Je teksten zijn origineel, maar je zingt ze beroerd. Het spijt me dit te zeggen.”

“Het spijt me dat te horen.”

[Hoe dit gesprek verder ging, valt moeilijk te zeggen. De schrijver viel in slaap namelijk.]